

רבונו של עולם!

הצילו!

לאן הגענו? אנו בדיוטא התחתונה!

על איזה רב אפשר לסמוך?

האם הגענו למצב שלא ניתן לסמוך על הרב שלי, המתיר לי לאכול בשר?

יהודים יקרים, רצ"ב לפניכם חוזה, בו אתם אמורים להחתים את הרב המכשיר ואת רבכם שמתיר לכם לאכול הבשר שרכשתם.

מעיון של חוזה הנ"ל אפשר להציץ אל האמת וממש להזדעזע ולהחרד מהבנת המשמעות של אכילת מאכלות אסורות, יש לזה השלכות חמורות ביותר על חייכם, תתודעו לפגם העצום שנגרם לאדם בגשמיות וברוחניות בעקבות מאכל של בשר לא כשר (מחלות, אסונות, מיתות משונות, שאול תחתיות בעולם הבא), ומאידך לפקוח עיניים ולהתעורר, לעשות חשבון נפש, ולהשקיע בחיפוש ובבירור אמיתי אחר רב ירא שמיים שאפשר לסמוך עליו, יש להבין את גודל אחריות העצומה המוטלת על כתפיו של הרב המכשיר, והרב המתיר, כי גורל העולם הזה ועולם הבא שלך תלוי בזה.

באם הרב שלכם יחתום על חוזה זה, זה מוכיח שהוא לא מאמין בקב"ה, כלל לא ירא שמיים, ו/או שאין דעתו שפויה.

ובאמת החוזה הזה נוגע לכל אב ואם סבא וסבתא שנותנים לאכול לילדיהם או לנכדיהם, ובלי שהרב המכשיר יחתום על ניר כזה אי אפשר לסמוך עליו!!!

ואקרא לכם את החוזה:

בולעטין # 100

ועד הפשרות

ארגון מקדש לתקון מצב הפשרות

באמצעים של ברור, חקירה ודרישה, התייעצות, הודעה והצעה.

חדש שבט תשנ"ה

חוזה בין הקונה האכל בשר להרב המכשיר שליט"א.

קונטרס אכילה ובריאות וחיים

תכן הקונטרס

קונטרס זה מדפס במטרה לתת עצה נכונה לכל בית יהודי אודות פשרות האכילה וישתיה וגם למנוע הצרות הבאות מן השמים עקב אכילת מאכלים שאינם בשרים.

1. עצה מן התורה להפטר מצרות יהודיות.

2. הגיע העת לערך חשבון הנפש בגלל הצרות המתרחבות והולכות מיום ליום ל"ע.

3. אף זה היושב לבטח תחת גפנו ותחת תאנתו, עליו לדעת שישנו עולם האמת וכל מעשיו בספר נכתבים.

4. מהי אחריותו של רב שאפשר לסמוך עליו בענין הפשרות.

5. חוזה עם רב המכשיר.

6. שומר פיו ולשונו, שומר מצוות נפשו.

חדש שבט תשמ"ג יצא לאור על ידי בית דין צדק שעל ידי פשרות המזון בעיר ניו יארק רבתי דפוס "נצח" ברוקלין ניו יארק

קונטרס אכילה ובריאות וחיים - עצה מן התורה להפטר מצרות יהודיות

הידוע, התקפות עצבים, אסמא ושאר חולי נשימה, אלרגיות, לחץ דם, חולי מעים, ילדים בעייתיים, מחלות אצל צעירים ואפילו ילדים, במדה גדולה כזו שאין לו אח ורע בהסטוריה.

משפחות עם עשרות ילדים קטנים נשארים יתומים ללא אב, רחמנא ליצלן, חסרון שלא נתן למלא. עשרות ילדים בגילאי 3,4,5, קמים בבקר ובוכים: "אמא! אמא!", קולותיהם נשאר בין קירות הבית ואין שומע. ילדים רכים עם לב שבור בגלל בעיות שונות הבאות כל יום לא זכו להפיר את אמם, כך שאין להם בפני מי לשפוף את לבם השבור ולזפות למילה מעודדת. אמהות מסתכלות מעולם האמת בצער וכאב על סבלותם של ילדיהם האהובים שנכרתו מהם לפתע פתאום ומתהלכים שבורים ורצוצים הרבה שנים. (המתים מצטערים בצער קרוביהם - חז"ל).

הזהר הקדוש מסביר במצות שלוח הן שאין צער קצער האם כשנלקחים ממנה ילדיה לתמיד רחמנא ליצלן.

הלב נקרע לראות ששה - שבעה ילדים שעדיין לא טעמו טעם חטא, עומדים ביחד ואומרים קדיש על אמם, לא עלינו.

עוונות הדור רבים, אולם לא נעשים שום צעדים רציניים ושום מעשים חיוביים לתקן את המצב.

לבן של כל יהודי פואב עד מאד, לשמע צרות ישראל ואסונות רחמנא ליצלן המתרחשים יום יום, שכל אחד מאלו דיו לקרוע לגזרים את הלב היהודי.

לכן חובת השעה על כלל ישראל כלו לערך חשבון נפש.

יהודים מאמינים בני מאמינים יודעים ומאמינים שכל מארע או אסון חס ושלום אינו מקרה, בפרט אסונות הפוגעים בנשים וילדים, ובנוסף לכה במדה כזו וברציפות רחמנא ליצלן.

הרמב"ם הקדוש כותב בתחלת הלכות תענית, מפרש את המלים: "ואם תלכו עמי קרי" הכתובים בתוכחה, כך, שאם יתלו את האסונות הבאים מן השמים במקרה, אז ממשיך הפסוק שהקדוש ברוך הוא ימשיך להעניש חס ושלום.

יוצא לפי הרמב"ם (שהיה מהפוסקים הגדולים ביותר), שהעניש על אי עריכת חשבון הנפש כשמגיע לפתע פתאום אסון חס ושלום לא עלינו, ולתקן הלכה למעשה את החסר שגם לאסון, לפי ההוראות שבספרים הקדושים המורים כיצד להתנהג בכל סוג צרה חס ושלום ואיך לתקנו על להבא אצל האדם הפרטי ואצל משפחתו.

לכן חובה להתבונן בכל האסונות הרבים שארעו, כמו התקפות לב, החולי

היכן כל הרבנים??? היכן כל המנהיגים??? מדוע שותקים המה בעת זו, עת צרה ליעקב???

ולכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך שהיה לו את הכח לגזור על היהודים גזרות קשות (מגילה י"ב).

כתוב גם בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וזה לשון קדשו, בפורים היתה עקרו הנזירה לפי שנהנו מסעודתו, עד כאן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של אסור ושמחה ומשתה של אסור, וכשעשו תשובה ענו נפשותם כמו שקתוב (אסתר): "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעו למשתה ויום טוב לזכור את עקרו הנס.

ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים נצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא יושב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אכל שאינו כשר.

ורק בזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות נצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", כי אף אכל שאינו כשר לא נכנס לפיהם, (פרקי דרבי אליעזר פרק ג'). כתוב בספר החנוכה, שטעם אסור אכילת טרפות הוא בכדי למנוע מחלות, כי אכילת טרפות מביא את כל החללים רחמנא ליצולן (חנוך מצוה ע"ג). הרמב"ם כותב שמאכלות אסורות מזיקים לגוף, כמו שאדם יחתך עצמו על ידי סכינים.

תוצאות אימות, כותב הרמב"ם, באו בעקבות אכילת טרפות בזמנו. קרוב למאה אלף איש נהרגו על ידי מיתות משונות רחמנא ליצולן בגלל אכילת מאכלות אסורות [ויש כותבים שהיו 007 אלף איש] (מוכא בכתבי שו"ת של הרמב"ם, ובספר "צפנת פענח" פרשת יתרו דבור המתחיל ונראה, ובספר "דגל מחנה אפרים" פרשת עקב).

לכן ברצוני לדעת בטוח לפני שאני קונה בשר בחנות בשר הנ"ל שבאם הבשר הוא לא מאה אחוז כשר, ובגלל זה עלול לבוא רחמנא ליצולן על כל הרשעים (לשון נקיה) צרות ואסונות, ללא הבדל איזה אסונות, לדגמא התקפות לב, החולי הידוע, התקפות עצבים, אסמא ושאר מחלות נשימה, אלרגיות, לחץ דם, מחלת ראות, בעיות ילדים, וכל שאר המחלות האפשריות בגלל חיוב כרת, לא עלינו, האם אתם מקבלים על עצמכם את כל העונשים האימים בעולם האמת, כפי שכותב החפץ חיים ז"ע שמי שאוכל מאכלות אסורות מנתחים בעולם האמת כל עצם וכל אבר של גוף האדם להוציא את הטרפות, ולפי הזהר הקדוש מורידים אותו לשאול תחתית רחמנא ליצולן לתמיד.

בקצור, כל האסונות של העולם הזה ושל העולם הבא שלנו ושל ילדינו אתם מקבלים על עצמכם, אז אני יכול לאכול את הבשר במנוחת הנפש, כי אתם מקבלים אחריות כדבעי על ההכשר שלכם.

באם אתם מקבלים אחריות על כל הנזכר לעיל, אנא מכם חתמו על מכתב זה ושלחו אותו חזרה.

לפי הוראת חכמינו זכרונם לברכה, הבעיה המרכזית שאפשר לומר עליה ובצדק שזהו היסוד והשורש לכל הצרות והאסונות היא: בעיית הכשרות ועקר הבעיה בפשרות היא כמובן הבשר שהיא מרבה בכל מיני בעיות, לא עוברת חצי שנה מהבעיה הישנה וכבר צצה לעולם בעיה חדשה, כל פעם בחלק אחר. פעם זה בשחיטה, פעם זה בבדיקות, פעם עם סרכות ופעם עם נקור, פעם עם מליחה ופעם עם השגחה, פעם בשם מכשירים ופעם בשם שוחטים, פעם בשם מקצבים ופעם בשם משגיחים ופעם בשם פלאמבעס, פעם בשם גלאט ופעם בשם מאסן פראדוקציע, פעם הבעיה היא עם לשון, ופעם עם כבד פעם עם סוויט ברעסט, ופעם עם סאלאמי נקניק.

נשאלת השאלה, מה יכול אדם פשוט, יהודי עמך, לעשות יותר מלדרש בשר כשר, עם הכשר? ובאם זה לא מספיק, מה עוד יכול הוא לעשות? לאחר התעצויות של הבית דין שלנו, הצלחנו בעזרת ה' יתברך, לערוך תכנית מפרטת שתצליח לשנות את המצב בעזרת ה' יתברך. העצה היא:

כל ראש משפחה יקח עט ויגיר ויכתב מכתב לרב המכשיר שלו ויבקש ממנו לענות ולחתם על המכתב.

וזהו תכן המכתב:

לכבוד הרב וכו' מוהר"ר..... שליט"א.

מפיון שאני קונה בחנות בשר של..... הנושא את ההכשר שלכם, וכפי המוכא בספרים הקדושים שמאכלות אסורות מביאים את כל הצרות והאסונות רחמנא ליצולן, והרב הקדוש הצדיק ר' הלל מקולומייער זכרוננו צדיק לברכה כותב: "חוסו ורחמו על בניכם ובנותיכם הצעירים ואל תביאו עליהם אסונות חס ושלום על ידי אכילת מאכלות אסורות".

אל תשכחו! שהנזרה הזו אצל המן להרוג את כל היהודים, היה רק בענין אכילת טרפות (מגילה י"ב).

כשפתבתי את השורות הללו צלצל אלי רב מפרסם ואמר לי את הפתוב בספר המפרסם אמרי ש"י, חכמינו זכרונם לברכה שואלים המן מן התורה מניין? היכן מרמז בכל התורה הענין של המן? ועל כך השיבו שהוא מרמז בפסוק "המן העץ אשר צויתיו לבלתי אכל ממנו אכלת". ואם כן מה השיכות של הפסוק בפרשת בראשית לענין של המן?

רואים לפעמים איך יהודי מאבד את צלם האלקות שלו, הוא נהיה משחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחיו, ומהיכן נובע השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאינו אוכל כשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם כותב שהאכל נהיה דם, והדם זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"המן" יהודי, כי הוא אכל דבר ש"צויתיו לבלתי אכל ממנו", עד כאן.

רואים מכך שלאכל אכל שאינו כשר גורם לרעה הגדולה ביותר.

נסח התנאי עם רב המכשיר בזה ובכא:

אני מקבל עלי כל האסונות הנזכרים לעיל העלולים לבוא באם הבשר של חנות..... שהיא תחת השגחתי, אינו כשר מאה אחוז גלאט כשר ועלול רחמנא ליצולן בגלל זה לבוא על כל הרשעים (לשון נקיה) האוכלים זה, אסונות, לא עלינו, לדגמא התקפות לב, החולי הידוע, התקפות עצבים, אסמא ושאר מחלות נשימה, לחץ דם, מחלות ראות, בעיות ילדים וחיבי בריות לא עלינו, וכל שאר האסונות, לא עלינו, שעלולים לבוא עוד בזה העולם ובעולם הבא.

מקום החותם

נ.ב. אנא לענות בהקדם האפשרי.

נעשה ונגמר על ידי בית דין של שלש:

נאום: אברהם גרינהוט, דיין

נאום: גבריאל בערקוביץ, דיין

נאום: נפתלי בראזעווסקי, דיין

כל זה נעשה ונגמר אור ליום ו' לסדר וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל, תשמ"ג לפ"ק